

ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΡΙΣΕΙΣ

— Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ο. Χ. Ε. Ν. Ἀθηνῶν ὀφείλεται σύμπηξις ομάδος Νέων οἵτινες δὴ καταρτισθῶν εἰδικῶς εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεραποστολήν. Ὁ σκοπὸς τῆς ομάδος ταύτης εἶναι λίαν ὑψηλὸς καὶ ἡ ἀπόφασίς λίαν τολμηρά! Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ διοργανωθῇ μία τοιαύτη ἐργασία ἣτις σπουδαίως δ' ἀναπτέρωσιν τὸ καταπεπιτωκὸς θρησκευτικὸν συναίσθημα ὅθεν εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου οἱ πρωτοστατοῦντες εἰς τοῦτο. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχη ἀποτελέσματα ἀντάξια τοῦ μεγάλου σκοποῦ δὴν ἐπιδιώκει ἡ ὁργάνωσις αὕτη εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ τὸ ἀναλάβῃ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία προσλαμβάνουσα ὡς ἐργάτας τοὺς ἔχοντας τὸν δέοντα ζῆλον καὶ τὰς δεούσας γνώσεις καὶ δι' αὐτῶν νὰ καλλιεργήσῃ τὸ ἔδαφος ὅπως γιγαντωθῇ τὸ ἔργον.

✻✻✻

— ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ

Ὁ τύπος ἀναγράφει νέους κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ διωγμοὺς ἐν μέρους τῶν Μπολσεβίκων τῆς Ρωσίας. Πρὸ ἡμερῶν εἶδομεν εἰς τὸν τύπον ὅτι ἐκλείσθησαν 364 ἐκκλησίαι καὶ οἱ κώδωνες αὐτῶν ἐπωλήθησαν ὡς μέταλλα. Καὶ τὸ γεγονός τοῦτο προστιθέμενον εἰς τὰ τόσα ἄλλα μᾶς ὑπενθυμίζει τοὺς ἀρχαίους Χριστιανικοὺς διωγμοὺς ἐν μέρους τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ ἐν γένει εἰδωλοκρατικοῦ κόσμου. Ἄλλ' ὅπως τότε καὶ πάντοτε διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ Ἐκκλησία παρ' ὅλους τοὺς διωγμοὺς, ἐξήρχετο νικητρία, διότι «Πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς» οὕτω καὶ νῦν ἡ στάσις αὕτη τῶν Μπολσεβίκων ὅσον ὀδυνηρὰ καὶ ἂν ἦναι μᾶς προειδοποιεῖ καὶ τὸ ὅτι εἶναι οἱ τελευταῖοι σφασμοὶ τοῦ Μπολσεβικικοῦ τέρατος. Ἴδου τὰ ἐλατήρια καὶ οἱ σκοποὶ εἰς οὓς ἀποβλέπει ὁ Ἰουδαϊκὸς Μπολσεβικισμὸς! Ἄς τὸ προσέξουν πολὺ καλὰ αἱ λαῖναι μάσαι καὶ ἄς μὴ ἀπατῶνται ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδείους τυχαρπάστους.

νίας». Εἰπὼν ταῦτα, λαμβάνει τὸν πῖλον του, καὶ ἀφοῦ ἔρριψεν ὁ πρῶτος μερικὰ νομίσματα, τὸν παρουσιάζει εἰς τοὺς ἄλλους οἵτινες προσφέρουσι κατὰ σειράν τὸν ὅβολόν των.

Ἡ Φεδρωνία λαμβάνουσα τὰ νομίσματα ἔκλαιεν ἀπὸ χαρὰν, ἀκολούθως ἀποτείνουσα τὸν λόγον εἰς τὸν Ἀλέξανδρον λέγει:

— Βλέπετε κύριε ὅτι ὁ καλὸς μου βοσκὸς δὲν με ἐλήσμωνήσά!

— Κόρη μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἀλέξανδρος ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω τὸν πατέρα σου καὶ νὰ τὸν ἐπισκεψθῶ ἀμέσως.

Ἄς ὑπάγωμεν.

Οἱ δύο φίλοι λαβόντες μεθ' ἑαυτῶν τὴν μικρὰν κόρην διευθύνθησαν πρὸς τὴν κατοικίαν τῆς.

Ὁ πτωχὸς κτιστῆς κατῴκει τὸ ἀνώγειον παλαιᾶς

— ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν «Ἐλεύθερον Τύπον» τῆς 6ης τ. μ. δριμύτατον ἄρθρον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Ἀντωνίου, ἐν ᾧ περιγράφει ζωηρῶς καὶ διὰ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύει ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐκτὸς τοῦ Καποδιστρίου πάντες σχεδὸν οἱ ἄλλοι Κυβερνῆται ὄχι μόνον ἀτόργως ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς ἐχθρικῶς ἐφέρθησαν πρὸς τὴν τόσον φιλόστοργον καὶ ἐθνοσώττερα μητέρα Ἐκκλησίαν. Τὰ πράγματα παρουσιάζουν μᾶλλον τὸ θέαμα ὅτι συνεχίζονται οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοὶ τῶν εἰδωλοκρατικῶν χρόνων καὶ τῆς Τουρκοκρατίας. Τί νὰ ὑποθέσωμεν; Μήπως ἐπειδὴ ὑπερεπλεόνασεν ἡ ἀπιστία συμβαίνει τοῦτο; Ἄλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας ἑτεροδόξους ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας καὶ τὰς αἱρέσεις καὶ προπαγάνδας διατὶ φέρονται μᾶλλον φιλικῶς; Ἄλλὰ μήπως ἡ ἐχθρα στρέφεται κατὰ τὸν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας; ὄχι! ἀλλὰ κυρίως κατὰ τῆς προόδου, εὐημερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἐκαστοτε Κυβερνῆται ἀμιλλῶνται τίς θὰ περιορίσῃ καὶ θὰ ἐξυτελισθῇ ἐτι μᾶλλον τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν. Ποῦ θὰ φθάσῃ ἡ κατάστασις; Ὑποθέτομεν ὅτι ἀντι νὰ θρηνώμεν ὡς Ἱερεμίαι ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, καλύτερον θὰ ἦτο νὰ ἀνεσυγκροτούμεθα καὶ νὰ ἐρηγασθῶμεθα μετὰ τὴν αὐταπάρνησιν τῶν πρώτων Χριστ. αἰώνων καὶ τότε παρ' ὅλας τὰς ἀντιδράσεις τῆς Πολιτείας θὰ ἀντέτελλον καὶ πάλιν ἡμέραι δόξης διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

✻✻✻

— Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ

Φαίνεται ὅτι πλησιάζει ἡ λίαν ποθητὴ ὥρα καθ' ἣν θὰ γίνῃ ἡ ἐναρξὶς τῆς ἐξακολούθησεως τοῦ μεγάλου καὶ λίαν τιμητικοῦ διὰ τὴν πόλιν μας ἔργου τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ι. ν. Ἀγ. Ἀνδρέου. Ἡ σπουδὴ μεθ' ἧς ἐπελήφθησαν τοῦ ἔργου αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ ἡ στοργὴ μεθ' ἧς τὰς παρακολουθεῖ ὁ λαὸς, κείθουν ἀδιστάκτως ὅτι λίαν συντόμως ὄχι μόνον θ' ἀρχίσῃ ἀλλὰ καὶ εἰς πέρας θ' ἀχθῇ. Πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπῆς Μητροπολίτου, Νομάρχου, Δημάρχου κλπ. ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιβολὴ φορολογίας 5 ο) ἐπὶ εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων καὶ 3 ο) ἐπὶ τῶν ἐνοικίων.

τινος οἰκίας, ὅπερ ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς τὴν βροχὴν καὶ εἰς τὸν ἀνεμὸν ἀχύρινός τις σάκκος, τράπεζα τετριμμένη καὶ ἐν μουσικὸν ὄργανον ἀπετέλουν ὅλα τὰ ἐπιπλα τῆς κατοικίας ταύτης. Ἐν στεάρινον κηρίον, προσκεκολλημένον ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐφώτιζεν ἀμυδρῶς τὸ μικρὸν αὐτοῦ δωμάτιον. Ἐπὶ τοῦ ἀχυρίνου σάκκου ἐκόττετο ὁ πατήρ τῆς Φεδρωνίας ἰσχνὸς καὶ καταβεβλημμένος. Μολοντοῦ ἐπασγεν ὑπερβολικῶς, εἶχεν ὅμως τὸ πρόσωπον γαλήνειον καὶ τὸ μεῖδιμα εἰς τὰ χεῖλη. Οἱ δύο φίλοι ἔμειναν εἰς τὴν θύραν ὥστε ὁ ἀσθενὴς δὲν ἰδυνῆθη νὰ ἴδῃ αὐτούς.

— Πάτερ μου, ἀνέκραξεν ἡ Φεδρωνία ἀσπασζομένη τὸν πτωχὸν ἀσθενῆ, εἶχες δικαίον νὰ λέγῃς ὅτι ὁ Θεὸς σοι ἐνέπνευσε τὴν ἰδέαν νὰ με κάμῃς νὰ ἐξέλθω.

(Ἀκολουθεῖ)